

[Indenrigsministeren]

Jeg vil gerne sige til hr. Svend Erik Hovmand, at jeg tror ikke, der er nogen uenighed mellem os i opfattelsen af, hvordan det skulle forstås, det, jeg sagde. Det er måske nok rigtigt, at jeg lige minder om, at jeg gjorde nogle bemærkninger om det nødvendige i, at sygehuse, der ønskes bevaret, bliver udbygget og udvidet med hensyn til de tilbud, de giver til lokalbefolkningen, og at jeg også af ressourcemæssige og lægefaglige og andre grunde har henledt opmærksomheden på, at det i første række må være baseret på hovedsygehuse og andre lidt større sygehuses eksisterende specialister og andre ressourcer.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Jeg kan trøste den konservative ordfører med, at han har ganske og aldeles uret – hvad han sikkert udmærket selv ved – når han kommer her og påstår, at man ved en anstrengt læsning kan få ud af fremskridtspartiets dagsordensforslag, at vi skulle være imod småsygehuse, lokale sygehuse. Enhver, der har fulgt fremskridtspartiet fra dets opvindelse for snart en halv snes år siden og har fulgt vore indlæg så sent som i dag, vil vide, at det, som dagsordenen går ud på, netop er at styrke de mindre, lokale sygehuse og først og fremmest satse på dem. Hr. Groves uro i forbindelse med dette dagsordensforslag var altså aldeles ubegrundet.

Vi må nok principielt understrege, at det, der må være meningen med en debat som den, vi har ført i dag, er, at den meget gerne skulle munde ud i en tilkendegivelse fra folketingets side. Der ligger selvfølgelig ikke nogen lovændring i en sådan tilkendegivelse, men det er dog værdifuldt – det er et svar til hr. Dræbye – at man ude over landet er klar over, hvad det øverste statsorgans, altså folketingets, ønskemål er.

Her er det jo sådan, at den af hr. Henning Jensen foreslåede dagsorden fuldstændig forplumrer vandene. Man tager til efterretning en redegørelse – bevares, en saglig fremstilling af, hvordan forholdene var – som strakte sig over et kvarters tid, og hvor der var mange pro et contra'er, men i og for sig ikke noget som helst, der hjælper ude over landet. Derfor må vi holde fast ved, at det er en rigtig dårlig idé også i dette tilfælde at bruge dette afværgedagsordensinstitut, sådan at

folketinget ikke kan komme til at udtale sig for eller imod en bestemt holdning inden for det område, som er til debat.

Af den principielle grund i folketingsarbejdet vil jeg anbefale, at man under alle omstændigheder stemmer imod det af hr. Henning Jensen fremsatte forslag om motiveret dagsorden, således at vi kan komme frem til, at folketinget virkelig siger noget for eller imod det, som har været genstand for forhandling her i dag. Det kan man gøre ved, at den anden dagsorden kommer til afstemning. Når man senere hen læser indlæggene igennem fra de forskellige ordførere, vil man se, at der er ganske betydelige behov for at få fastlagt, hvordan man i folketinget i grunden ser på det tema, som er lagt op i det af mig fremsatte dagsordensforslag. Derfor, både af demokratiske og af saglige grunde og af hensyn til den videre udvikling, henstiller jeg meget, at man stemmer nej til den af hr. Henning Jensen foreslåede dagsorden, og når så vejen er banet for afstemning om fremskridtspartiets dagsordensforslag, må jeg selvfølgelig af de grunde, som jeg har anført, meget anbefale, at man går ind for, at den justering, der skal være i udviklingskursen på dette område, går i retning af en småsygehusstruktur.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden af Henning Jensen (S) (se foran)
vedtoges med 96 stemmer mod 30.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden af Glistrup (FP) (se foran).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Forhandling om ministeren for offentlige arbejders redegørelse af 21. december 1979:

Redegørelse om postvæsenets forhold.

(Redegørelse nr. IV. Anmeldt 21/12 79. Redegørelsen givet 21/12 79. Meddelelse om forhandling 15/1 80).